



# WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY



Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023  
uroczystość Trójcy Przenajświętszej – XXI niedziela zwykła

CYKL A  
CZĘŚĆ 3



# **„WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”**

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023

Cykl A

CZĘŚĆ 3



# „WIERZE W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023  
uroczystość Trójcy Przenajświętszej – XXI niedziela zwykła

Cykl A

CZĘŚĆ 3

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego  
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2023

Nihil obstat

Tarnów, dnia 10.05.2023 r.

*ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII*

Imprimatur

OW-2.2/19/23, Tarnów, dnia 11.05.2023 r.

Wikariusz generalny

*† Stanisław Salaterski*

Projekt okładki:

*Mateusz Kowal*

Na okładce:

Zdjęcia autorstwa Martijn Vonk on Unsplash

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego

Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów

tel. 14-63-17-380

e-mail: [wydzdusz@diecezja.tarnow.pl](mailto:wydzdusz@diecezja.tarnow.pl)

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN 978-83-7793-958-1



**Biblos** WYDAWNICTWO  
DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów

14 621 27 77

[biblos@biblos.pl](mailto:biblos@biblos.pl)

[www.biblos.pl](http://www.biblos.pl)

[@wydawnictwobiblos](#)

## Spis treści

|                                                                                 |           |
|---------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| Wprowadzenie do programu<br>duszpastersko-homiletycznego na rok 2022/2023 ..... | 7         |
| <b>KOŚCIÓŁ JEST JEDEN – TEMATY HOMILII .....</b>                                | <b>11</b> |
| UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ – 04.06.2023 ..                             | 12        |
| UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ –<br>08.06.2023 .....           | 20        |
| X NIEDZIELA ZWYKŁA – 11.06.2023 .....                                           | 27        |
| UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA –<br>16.06.2023 .....               | 34        |
| <b>KOŚCIÓŁ JEST POWSZECHNY – TEMATY HOMILII .....</b>                           | <b>39</b> |
| XI NIEDZIELA ZWYKŁA – 18.06.2023 .....                                          | 40        |
| XII NIEDZIELA ZWYKŁA – 25.06.2023 .....                                         | 46        |
| UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA –<br>29.06.2023 .....             | 51        |
| XIII NIEDZIELA ZWYKŁA – 02.07.2023 .....                                        | 56        |
| <b>KOŚCIÓŁ JEST ŚWIĘTY – TEMATY HOMILII .....</b>                               | <b>65</b> |
| XIV NIEDZIELA ZWYKŁA – 09.07.2023 .....                                         | 67        |
| XV NIEDZIELA ZWYKŁA. DIECEZJALNE ŚWIĘTO RODZINY –<br>16.07.2023 .....           | 73        |

|                                                       |            |
|-------------------------------------------------------|------------|
| XVI NIEDZIELA ZWYKŁA – 23.07.2023 .....               | 80         |
| XVII NIEDZIELA ZWYKŁA – 30.07.2023 .....              | 86         |
| ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO – 06.08.2023 .....     | 92         |
| XIX NIEDZIELA ZWYKŁA – 13.08.2023 .....               | 97         |
| UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZİĘCIA NMP – 15.08.2023 .....      | 101        |
| <b>KOŚCIÓŁ JEST APOSTOLSKI – TEMATY HOMILII .....</b> | <b>107</b> |
| XX NIEDZIELA ZWYKŁA – 20.08.2023 .....                | 108        |
| XXI NIEDZIELA ZWYKŁA – 27.08.2023 .....               | 113        |



## WPROWADZENIE

Projekt programu duszpasterskiego na rok liturgiczny 2022/2023, pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”, wyrasta z analizy aktualnej sytuacji Kościoła i dość powszechnego uznawania jej, nie tylko pośród duchownych, za wyjątkowo trudną. By nie ulec frustracji czy wręcz rezygnacji z podjęcia dzieła odnowy i szukania dróg ku temu wiodących, uznano za pierwszorzędne zadanie na dziś i jutro Kościoła w Polsce obudzenie i umocnienie wiary w Kościół, bo zaczynamy wątpić w to dzieło Boga na ziemi, ustanowione dla nas, grzesznych, z myślą o naszym zbawieniu. [...]

Coraz bardziej rozwija się bowiem niedowiarstwo względem Kościoła, nie wierzy się mu i ciągle wzrasta poziom ignorancji w zakresie podstawowej wiedzy o nim. Stąd i ogromne niezrozumienie Kościoła, płytkie widzenie jego istoty, bywa, że nawet w gronie osób duchownych. Ma też miejsce coraz większe nastawienie na Kościół i jego funkcjonowanie w świecie, co domaga się pozytywnej apologii, a nade wszystko rozwijania we wspólnocie Kościoła rzetelnego przekazu prawdy o nim, odsłaniania jego misteryjnego charakteru, zgłębiania jego znaczenia i wartości, przypominania podstawowych treści, zwłaszcza o jego złożonej naturze i zbawczej misji.

Co więcej, w dobie wielkiego kryzysu wiary w Kościele, także wzrastającego kryzysu jego ducha i misji, potrzeba podjąć z wielkim zaangażowaniem dzieło jego gruntownej odnowy. Można rzec, że mamy właściwie gotowy projekt do podjęcia. Mam na myśli soborową wizję Kościoła: otwartego, wspólnotowego i służebnego. Ciągle jednak brakuje recepcji tej myśli o Kościele w jego życiu i wszelkiej aktywności. Realizacja tego zadania zakłada podniesienie poziomu rozumienia Kościoła i obudzenia u wiernych świadomości bycia Kościołem. Wierni potrzebują wiedzieć, co Kościół mówi sam o sobie, by odkryć

na nowo jego tajemnicę i obudzić w sobie ofiarne i niemal niecierpliwe pragnienie odnowy. [...]

Trzyletni Synod o synodalności Kościoła, który wkroczył już w etap kontynentalny, stanowi wielki impuls i może się okazać dużą pomocą w podjęciu dzieła. Chodzi bowiem o wdrożenie w życie soborowej myśli o Kościele jako wspólnocie Ludu Bożego, a w związku z tym o dokonanie koniecznej przemiany mentalnej we wspólnocie wiernych (osób duchownych, konsekrowanych i świeckich), bo nie może być między nami podziału na „my” i „wy” czy „my” i „oni”. Jesteśmy jedną rodziną dzieci Bożych. Kroczymy razem do domu Ojca, wspólnie podążając za Jezusem, prowadzeni światłem i mocą Ducha Świętego. Tak rozumiana synodalność oznacza zasadniczy sposób wspólnotowego życia i funkcjonowania Kościoła, który domaga się czynnego udziału, czyli angażowania się wszystkich na tej drodze i otwierania na nią innych. Nie mogą nam być obojętni ani ci, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, ani ci, którzy odeszli i nie wrócili. W całym tym procesie synodalnym podstawą wszystkiego jest wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii. Aby zaś na drodze do Ojca domu nie zbłądzić pośród zmieniających się uwarunkowań świata, a także by nie zaniedbać misji zbawczej w świecie, potrzeba otwartości na każdego człowieka i rozeznawania tego, co mówi Duch Święty do Kościoła. [...]

Zamysł programu duszpasterskiego 2022/2023 jest następujący: na nowo zobaczyć, rozważyć i zastosować w swoim życiu to, że pomimo wielu trudnych spraw w dzisiejszym Kościele trzeba nam wierzyć w Kościół i wierzyć Kościołowi. Wiara w Kościół to bowiem konkretyzacja wiary w Boga, który nam się objawił jako Emmanuel (Bóg z nami). Słuszność zaś dawania wiary Kościołowi wynika z faktu, że jego nauczanie jest oparte na autorytecie Boga, na prawdzie przezeń objawionej.

W ramach realizacji programu chcemy odsłonić całe bogactwo treściowe prawdy o Kościele. Uświadomić wiernym, że Kościół jako dzieło Bosko-ludzkie stanowi misterium, którego nie sposób

ogarnąć rozumem, i dlatego „domaga się wiary”. Równocześnie chcemy pokazać, że Kościół „wart jest wiary” ze względu na obecność i aktywność w nim Boga, ze względu na jego wartość zbawczą i obfitość Bożych darów, z których człowiek może czerpać.

(bp A. Czaja, *Słowo wstępne*, [w:] *Zeszyt teologiczno-pastoralny. Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2022/2023*, Katowice 2022, s. 6-8)



## KOŚCIÓŁ JEST JEDEN

*„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przezwyciężone wszystkie podziały” (KKK 866).*

### **Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – Jedność w różnorodności**

**Orędzie:** „Kościół jest jeden ze względu na swoje źródło: «Największym wzorem i zasadą tej tajemnicy jest jedność jednego Boga Ojca i Syna w Duchu Świętym»” (KKK 813). „Od początku ten jeden Kościół ukazuje się jednak w wielkiej różnorodności, która pochodzi zarówno z różnorodności darów Bożych, jak i wielości otrzymujących je osób” (KKK 814).

### **Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej – Eucharystia umacnia jedność Kościoła**

**Orędzie:** „Ci, którzy przyjmują Eucharystię, są ściślej zjednoczeni z Chrystusem, a tym samym Chrystus łączy ich ze wszystkimi wierzącymi w jedno Ciało, czyli Kościół” (KKK 1396).

### **X niedziela zwykła – W poszukiwaniu utraconej jedności**

**Orędzie:** „Pragnienie ponownego odnalezienia jedności wszystkich chrześcijan jest darem Chrystusa i wezwaniem Ducha Świętego” (KKK 820).

### **Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa – Serce Jezusa, zjednoczenie serc wszystkich**

**Orędzie:** Jezus kocha każdego z nas w taki sam sposób. Kocha tak samo zarówno mnie, jak i tego, którego ja nie kocham.

## UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ – 04.06.2023

*I czyt. Wj 34,4b-6.8-9; Ps: Dn 3,52.53a.54a.55ab.56a*

*[nl: Dn 3,52.53-54.55-56]; II czyt. 2 Kor 13,11-13;*

*Ew. J 3,16-18*

### **Proponowane pieśni:**

*Na wejście – „Jeden w naturze”*

*Na przygotowanie darów – „Trójcy Najświętszej”*

*Na komunię – „Zbliżam się w pokorze”*

*Na uwielbienie – „Ciebie, Boga, wysławiamy”*

*Na zakończenie – „Przez chrztu świętego wielki dar”*

### **Wprowadzenie do Mszy Świętej**

Po zakończeniu okresu wielkanocnego liturgia zaprasza nas do kontemplacji tajemnicy Trójcy Przenajświętszej. Modląc się do Boga w Trójcy Jedyne go, prosimy za Kościół, który – tak jak Bóg – jest jeden, choć tworzą go różni ludzie, korzystając z różnych darów Bożej łaski. Prosimy w tej Mszy Świętej, abyśmy zawsze budowali jedność przez bogactwo naszej różnorodności, w szacunku i wzajemnym zrozumieniu.

### **Jedność w różnorodności**

**Sytuacja egzystencjalna:** Żyjemy w nierozwiązywalnym napięciu: z jednej strony pragniemy oryginalności, chcemy się wyróżniać i zachowywać swoją indywidualność, z drugiej jednak w praktyce dążymy do tego, by nie być „innym” – kimś, kto odstaje od grupy i w konsekwencji zostaje przez nią odrzucony. Dlatego chętnie idziemy za modami, szukając poczucia przynależności.

**Orędzie:** „Kościół jest jeden ze względu na swoje źródło: «Największym wzorem i zasadą tej tajemnicy jest jedność jednego Boga Ojca i Syna w Duchu Świętym»” (KKK 813). „Od początku

ten jeden Kościół ukazuje się jednak w wielkiej różnorodności, która pochodzi zarówno z różnaitości darów Bożych, jak i wielości otrzymujących je osób” (KKK 814).

**Apel:** Jeśli masz problem z akceptacją istniejących w Kościele różnorodności, to na modlitwie pomyśl z wdzięcznością o tym, co łączy i jednoczy. Jeśli twój opór budzi to, co jednolite i wymagające dostosowania się, podziękuj Bogu za wielość i bogactwo form życia Kościoła.

### ***I. Trójca: prawda o Bogu***

Do znudzenia powtarza się dziś hasło oparte na schemacie: „Powiedz mi coś o sobie (np. co lubisz jeść, czym się interesujesz), a powiem ci, kim jesteś”. Dzisiaj ten banał może być jednak pomocny: „Pomyśl, kim jest twój Bóg, a poznasz twój Kościół”.

W tekstach mszalnych wybrzmiewa dziś wielokrotnie: Bóg jest jeden, ale w Trójcy; jedna natura – Trzy Osoby; jedność i odrębność. Zupełnie tak jakby liturgia dzisiejszej uroczystości chciała nas przyzwyczaić do paradoksów i uświadomić nam, że Pan Bóg jest większy niż słowa, którymi próbujemy Go opisać... Mówimy, że jest jeden – i mamy słuszność, ale samo to sformułowanie nie wystarczy. Czegoś w nim brakuje. Mówimy o Trzech Osobach – i nie mylimy się, ale znów będzie to tylko część prawdy, jeśli nie dodamy tutaj czegoś, co – jak się wydaje – stoi w zupełnej sprzeczności z tym stwierdzeniem. Cokolwiek mówimy o Bogu, zawsze okazuje się to jedynie nieudolną próbą wyrażenia Tajemnicy większej niż nasz język. Oto piękno tego dnia: nie wymyśliliśmy Boga – On nie mieści się w naszej wyobraźni!

Jedność Trójcy mówi nam coś jeszcze: Bóg nie jest jakimś zimnym, zamkniętym w sobie monolitem. Jedność nie oznacza samotności, braku czy nudy. W Bogu jest relacja, komunikacja, miłość, radość daru i wzajemnego bycia dla siebie. Trójca to pełnia życia, to taniec (*perychoreza*). Wielość nie jest wewnętrznym konfliktem, a jedność nie oznacza utraty tożsamości.

## ***II. Trójca: prawda o Kościele***

A my sami? Chyba żyjemy w ciągłym napięciu: z jednej strony pragniemy się wyróżniać, podkreślając swoją indywidualność i oryginalność, z drugiej jednak dążymy do tego, by nie być „innym” – kimś, kto odstaje od grupy i w konsekwencji zostaje przez nią odrzucony. Podążamy więc za rozmaitymi modami, rozpaczliwie poszukując zaspokojenia naszej potrzeby przynależności.

Może także Kościół kojarzy nam się z taką grupą, w której trzeba wyrzec się swojej indywidualności i oryginalności – poddać się presji otoczenia, zrezygnować z własnego zdania, roztopić się w bezkształtnej masie i być jak inni. Z drugiej strony jednak czasem oburzamy się, widząc, jak wiele jest w nim różnorodności – jakichś nowych praktyk czy zachowań. Czy nie tęsknimy wtedy za jednolitością i porządkiem?

Poznając Boga Trójjedynego, poznajemy Kościół, który w Nim właśnie ma swój początek i wzór istnienia. Trójca Przenajświętsza weszła w historię i jest w niej obecna: Syn Boży stał się człowiekiem i założył Kościół. Mojżesz prosił: „Niech pójdzie Pan w pośrodku nas” (Wj 34,9). Bóg zrobił jednak coś wspanialszego: w Jezusie stał się jednym z nas „nie po to, aby świat potępił”, ale „aby każdy [...] miał życie wieczne” i „nie zginął” – jak mówi Ewangelia (por. J 3,16-17). To ważne: jeśli w Bogu jest bogactwo życia Trzech Osób, jeśli chce On ocalić „każdego”, to wielka jest wartość każdego z nas – każdej osoby, każdego konkretnego człowieka! A więc być zbawionym to nie stracić swojej podmiotowości, ale wręcz przeciwnie: zyskać w pełni indywidualność i być sobą w Bogu. W związku z tym również Kościół powinien być miejscem harmonii między jednością a różnorodnością.

Aby lepiej przemyśleć tę sprawę, wróćmy do treści dzisiejszego drugiego czytania. Św. Paweł pisze do Kościoła w Koryncie: „Jedno myślcie” (2 Kor 13,11d). Czy ten nakaz apostoła znaczy „myślcie to samo” i „nie miejcie własnego zdania”? Jednomyślność może się nam kojarzyć z przymusem, „bezmyślnością”. Ale owo Pawłowe wyrażenie – według komentatorów – mówi raczej o harmonii myślenia, o wspólnym ukierunkowaniu,



o jakiejś synchronizacji myśli ku Bogu. Wspólny kierunek, ale niekoniecznie absolutna tożsamość... Może to jedność w tym, co najważniejsze, a nie w każdym drobiazgu? By wzmocnić tę intuicję, przemyślny sąsiednie zdania: „Pokój zachowujcie” (2 Kor 13,11e) – mimo różnic i trudności. „Dążcie do doskonałości” (2 Kor 13,11b) – a przecież dążenie to droga, proces. W Kościele wędrujemy w różnym tempie do świętości. Potrzeba nam więc wyrozumiałości. Nasza doskonałość na tym świecie wciąż nie jest pełna. Wreszcie: „Pokrzepiajcie się na duchu” (2 Kor 13,11c). Gdyby wszyscy mieli identyczne myślenie, to jak byłoby możliwe pocieszenie, wyjaśnienie, umocnienie? Możliwość niesienia innym pomocy, wzajemnego pokrzepienia oparta jest na miłości, ale też na różnorodności – jeden ma to, czego brakuje drugiemu. Ubogacanie się różnorodnością – to właśnie jest Kościół!

### ***III. Trójca: prawda o nas***

Może czasem wydaje nam się, że Kościół wszystko ujednolica i zrównuje. A przecież jest w nim tyle grup, darów i tradycji! Od różnic między Piotrem i Pawłem, od ukazywanych nieco humorystycznie historycznych rywalizacji między franciszkanami, dominikanami i jezuitami, aż po Kościół dzisiaj. Kościół pobożności naszych babć i Kościół różnych form modlitwy, których może zupełnie nie rozumiemy. To Kościół różnych kultur i jakże odmiennych ostatnich papieży. Jeden – jak jeden jest Bóg. Różnorodny – jak różnorodne jest życie Trójcy Świętej. Tylko Boża wszechmoc pozwala pogodzić tę sprzeczność: człowiek może być częścią jedności, nie tracąc przy tym swojej tożsamości, a odmiennność może służyć wspólnotocie.

W uroczystych celebracjach liturgicznych używamy kadzidła. Wiele ziarenek różnego pochodzenia, koloru i wielkości, rzuconych na rozżarzone węgle, uwalnia wspaniałą woń, która wznosi się ku górze i wychwala Boga. Każda substancja ma swoje walory – swój własny zapach, swój sposób spalania się, a brak którejkolwiek z nich zubaża efekt. Wszystko to stapia się w jedną całość w ogniu, który – jak wiemy – jest znakiem działania Ducha Świętego. A zatem jedność to też ofiara, „spalanie się”, pewne dostosowanie.

Pomyślmy o tym obrazie kadzidla jako symbolu Kościoła: im większe bogactwo składników, tym piękniejszy efekt jedności. Wyjątkowość każdego z nas tworzy piękno Kościoła jako całości.

Łatwo przychodzi nam niekiedy krytykować różne nurty i formy pobożności lub też działające w Kościele ruchy i wspólnoty, których nie rozumiemy. Łatwo jest krzyczeć, że ktoś jest „niekatolicki”, i swoją osobistą wrażliwość religijną przedstawiać jako najlepszą drogę do Boga. Gdy drażni nas chaos i różnorodność w Kościele albo też pewne grupy czy też poszczególne osoby w parafii, pomyślmy o tym, co nas jednoczy. To sakramenty, prawdy wiary i osoba Jezusa. Zwróćmy uwagę na to, co wspólne. Może warto więc dzisiaj pomodlić się za naszych braci, których postawy są dla nas niezrozumiałe, i podziękować Bogu za jedność mimo różnic? Może trzeba przy tej okazji kogoś przeprosić za krytykę albo też podziękować mu za jego wkład w życie parafii?

Gdy irytuje nas to, że Kościół ujednolica pewne formy pobożności i narzuca swoją dyscyplinę w sprawowaniu kultu Bożego, pomyślmy o różnorodności darów i tradycji, a zwłaszcza o tym, jak bardzo różnią się między sobą osoby wyniesione do chwały ołtarzy – święci i błogosławieni. Każdy z nich napisał swym życiem oryginalną, niepowtarzalną historię. Bogactwo Bożych darów jest nieskończone. Niech medytacja nad tajemnicą Trójcy Świętej pozwala nam lepiej poznać nas samych i nasz Kościół – zgodnie ze słowami: pomyśl o Bogu, a poznasz lepiej Kościół.

## **Modlitwa wiernych**

Bogu w Trójcy Jedynemu przedstawmy nasze prośby:

1. Za Kościół, aby był znakiem jedności i bogactwa różnych form dążenia do świętości.
2. Za pasterzy, aby ofiarnie umacniali jedność.
3. Za teologów, aby roztropnie i przystępnie wyjaśniali nawet trudne prawdy wiary.
4. Za wiernych działających w ramach różnych grup, obdarzonych różnymi charyzmatami, aby mądrze służyli jedności Kościoła.

5. Za zmarłych (a szczególnie za N.), aby dostąpili udziału w pełni życia Trójcy Świętej.
6. Za nas samych, abyśmy odnajdywali i realizowali nasze powołanie w Kościele.

Wszechmogący Boże, który sługom swoim, wyznającym prawdziwą wiarę, dałeś poznać chwałę przedwiecznej Trójcy i uwielbiać jedność w potędze majestatu, spraw – prosimy – aby moc tej wiary broniła nas od wszelkich przeciwności. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

### **Przed rozesłaniem**

Przyjęliśmy Ciało Chrystusa, prawdziwie obecnego w małych kawałkach chleba, wziętych z jednego ołtarza, które jednoczą nas z jednym Panem. Niech ta Komunia Święta umacnia nas w budowaniu jedności i ubogacaniu całej wspólnoty Kościoła wyjątkowością każdego z nas.

## **Adoracja Najświętszego Sakramentu**

### **Pieśń – „O zbawcza Hostio”**

Bądź uwielbiony, Panie, Boże „miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34,6). Bądź uwielbiony, Boże, w Trójcy Świętej Jedyny. Czcząc wielką tajemnicę Boskich Osób, kłękamy przed równie wspaniałą tajemnicą Twojej obecności pośród nas. Niech Twoja łaska uczyni te nasze modlitwy godnymi Twojej wielkości, niech uczyni nas uczestnikami tej boskiej miłości.

Wzbudźmy sobie intencję dobrego przeżycia tej adoracji. Przedstawmy Panu nasze osobiste intencje, trudności. Wypowiedzmy przed Nim nasze troski i pragnienia.

*(Chwila ciszy)*

Panie Boże, wysławiając Cię dzisiaj, pragniemy zachwycić się bogactwem Twego działania w świecie. Chcemy zobaczyć piękno Kościoła, choć tak często przykrywa je ludzki grzech i słabość. W głębi naszych serc uwielbiamy Cię za jedność i różnorodność Twego Mistycznego Ciała; za to, że gromadisz nas, choć tak bardzo różnimy się od siebie, i uczysz nas pracować wspólnie dla Twojej chwały.

W tej chwili ciszy uczcijmy Boga w naszych dobrych wspomnieniach i doświadczeniach Kościoła. Pomyślmy o jego jedności i bogactwie różnych form duchowości. Wspomnijmy osoby, których wiara w szczególny sposób zachwyciła nas swoim pięknem. Uwielbiamy Pana w tym, co sami dobrego wnosimy do tej wspólnoty.

*(Chwila ciszy)*

**Pieśń** – „Niech będzie Bóg uwielbiony”

Panie Boże, tak często zagrożona jest jedność Twojego Kościoła. Czasem to my sami niszczymy ją przez nasze spory i zazdrości. Nie potrafimy być dla świata znakiem miłości Trójcy Przenajświętszej. Daj nam w tej modlitwie poznać nasze winy.

Wybacz nam pychę, zawiść i intrygi... Opuść wykorzystywanie wspólnoty Kościoła dla osiągnięcia naszych własnych celów, aby się wypromować i pokazać... Wybacz brak zrozumienia dla innych wierzących... Przebacz chęć narzucania jedności tam, gdzie Kościół zostawia wolność... Daruj nam gorszenie innych, zwłaszcza tych, którzy są od Ciebie daleko... Tak często trudno o nas powiedzieć: „Patrzcie, jak oni się miłują”... Daj nam, Panie, dostrzegać i pokonywać nasze grzechy.

*(Chwila ciszy)*